

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

»Hvilke planer har regeringen for arealet Bådsmandsstrædes Kaserne (Christiania) på Christianshavn?«

Af Per Dalgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Forespørgslen anmeldt 22/1 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/1 2002).

Begrundelse

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har rejst denne forespørgselsdebat, idet det er vores opfattelse, at Christiania er en skændsel for Danmark.

Et retssamfund kan ikke i længden acceptere, at en enklave i samfundet fungerer som et samlingssted for åbenlyse kriminelle aktiviteter, og hvor udøverne af de ulovlige handlinger bevidst har spillet på den vattede holdning, der har præget det tidligere Folketing. Men nu har stemningen i befolkningen ændret sig, og nu er tiden inde til at gøre en skade god igen.

Dansk Folkeparti mener, at denne stat i staten med dens helt egne love ikke kan accepteres mere. Denne ulovlige indtrængen og okkuperen af andres bygninger er en handling, der ikke skal belønnes. Et retssamfund kan ikke leve med, at nogle blot tager loven i egen hånd.

Det »sjove« sociale eksperiment, som mange tilbage i 1970'erne faldt på halen over, sågar også blandt nuværende medlemmer af Folketinget, har udviklet sig til en sump af ulovligheder og kriminelle handlinger, og det må have en ende.

Dansk Folkeparti ønsker at give københavnere mulighed for at få et nyt grønt område at færdes i. Områdets specielle karakter finder Dansk Folkeparti skal komme alle københavnere til gode. Alle har krav på at kunne færdes frit derude i et åndehul midt i byen, også politiet.

Dansk Folkeparti ønsker Christiania, således som det nu fremtræder, totalt ændret.

Besvarelse

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det er efterhånden mange år siden, ja, helt tilbage i 1996, der sidst var en debat her i Folketinget om Christiania. Og derfor må jeg sige, at jeg er glad for, at Dansk Folkeparti har taget initiativet

til at rejse denne forespørgselsdebat for at få rettet fokus på Christiania igen. Det er der i allerhøjeste grad behov for.

Lad mig indledningsvis minde om, at regeringspartierne oprindelige holdning i sin tid var krystalklar: Christiania skulle lukkes. I 1978 fik vi Højesterets dom herfor, og allerede dagen efter, at Højesterets dom var faldet, blev der rejst en forespørgselsdebat her i Folketinget, hvor det ikke lykkedes at samle flertal for at lukke Christiania. Det var ikke Venstre og De Konservative, der forhindrede lukningen.

Der gik mange år. Handlingslammelse reddede fænomenet Christiania fra lukning. Og i 1989 stod man i den situation, knap 20 år efter, at nogle mennesker havde besat en forladt militær facilitet, at der blev opnået bred politisk enighed om at gennemføre en såkaldt lov om Christiania, en Christianiaordning.

Kl. 14.30

Bag denne lov står også de nuværende regeringspartier samt Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Loven forudsætter, at området derude skal være et rekreativt område for de omkringliggende bydele. Det er jeg helt enig med forespørgerne i er centralt.

Selv om loven giver forsvarsministeren en række beføjelser med henblik på at gennemtvinge en given udvikling på Christiania, har det været den tidligere regerings linje at søge lovliggørelse af Christiania fremmet ad forhandlingsvejen. Det kom senest til udtryk ved den sidste forespørgselsdebat, der resulterede i en vedtagelse inden for Forsvarsministeriets område. Det er jo sådan, at jeg, om jeg så må sige, som forsvarsminister er prioritetsbestyrer derude, står med grunden, mens justitsministeren, på hvis vegne jeg også skal sige et par ord senere, har ansvaret for det juridiske. Forsvarsministeriet blev opfordret til at fremskynde og intensivere lovliggørelsesarbejdet om muligt ad forhandlingsvejen.

Ved den forespørgselsdebat sagde daværende forsvarsminister, Hans Hækkerup, at det var hans opfattelse, at lovliggørelsesprocessen skulle fortsætte ad forhandlingens vej. Baggrunden for den daværende regerings holdning var: »...at det er den metode, som giver de bedste og mest holdbare resultater i længden, men«, sagde den daværende forsvarsminister videre, »jeg vil dog godt understrege, at denne vej kun kan følges, så længe Christiania påtager sig sit ansvar ved at udvise kompromisvilje og ved at fastholde de